

Bidboek 2.0 voor tante Hilde

Elena PEETERS maakt voorstelling op basis van intentieboeken uit basiliek

- *Bidboek 2.0* op 16 september in Sint-Pancratiuskerk in Ranst
- Fascinatie voor menselijk geloof
- Intentieboeken uit Tongerse basiliek liggen aan de basis

Filip CEULEMANS

Aan de voet van het beeld van Onze-Lieve-Vrouw Oorzaak onzer Blijdschap in de Onze-Lieve-Vrouwebasiliek in Tongeren ligt een boek waarin wie dat wil een smeekbede, een uiting van hoop of een dankbetuiging kan neerschrijven. Elena Peeters uit Lille nam tijdens de eerste coronagolf acht van die boeken grondig door. „Barbara Wyckmans van MoMeNT, een festival dat in Tongeren wordt georganiseerd van zomertijd tot wintertijd en steeds bijzondere locaties uitkiest, vroeg me een voorstelling te maken op basis van de boeken met als resultaat de voorstelling *Bidboek*”, zegt de jonge theatermaker.

„Door corona kon enkel de première in Tongeren plaatsvinden”, vervolgt Elena Peeters. „De overige voorstellingen werden geannuleerd. Dit jaar vroeg *Theater aan Zee* me om de draad weer op te pikken. Omdat ik niet tevreden was over de eersteling, is *Bidboek 2.0* een bijna volledig nieuwe voorstelling geworden.

Om te weten wie er zoal iets neerschrijft in het boek, vatte

Elena Peeters brengt *Bidboek* vanonder een 'stolp' zoals die waarin Maria vaak staat. © Bert Assia

Peeters verscheidene keren post in de basiliek. „Dagelijks werd er wel iets in het boek neergepend, ook door jongeren”, stelt ze vast. „Vaak schrijven mensen over gezondheidsproblemen, van zichzelf of van anderen. Het is opvallend hoeveel mensen iets pennen over hun of andermans been. Ik merkte ook dat het Maria-beeld vaak wordt bezocht door mensen die slecht ter been zijn. Het meest raakten me de vrouwen die vragen hun man te laten stoppen met drinken. Ouderen schrijven vaak over mentale pro-

blemen. Om de privacy te respecteren, las ik boeken uit de jaren 1990. Dat is een tijd waarin psychologen nog niet echt waren ingeburgerd en mensen met hun diepste gevoelens enkel terechtkonden bij Maria. Triviale kwesties zoals de vraag om goede examens of het winnen van de Lotto worden ook vaak genoteerd.”

Normaal distilleert Elena Peeters haar voorstelling uit de gesprekken die ze voert, maar door corona was dat voor de eerste versie van *Bidboek* moeilijk. „Het verklaart waarschijnlijk waarom

ik zelf niet tevreden was over de voorstelling. Ook mijn gelovige tante Hilde vond het maar niets. Zij is intussen overleden, maar ik stelde me bij de herwerking van het stuk voortdurend de vraag wat zij goed zou hebben gevonden. Ik vond dat ik de voorstelling voor haar moest rechtzetten.”

Op de vraag of ze zelf gelovig is, volgt een genuanceerd antwoord. „Wat is geloven? Ik heb een diep vertrouwen, in mensen, in de liefde. Misschien is dat wel geloof? In voorbereiding op de

herwerking trok ik enkele keren naar de abdij van Averbode. Een pater daar zei me dat voor hem God een woord is waarin alles zit vervat, de natuur, de mensen en de liefde.”

Elena Peeters had wel steeds een grote fascinatie voor menselijk geloof. „Zonder het zelf goed door te hebben, komt dat terug in al mijn werk. In 2014 wandelde ik in mijn eentje van Antwerpen naar Rome voor mijn afstudeerproject en in 2017 bezocht ik terdoodveroordeelden in een ge-

„Ik heb een diep vertrouwen, in mensen, in de liefde”

vangenis in Texas. Het is interessant te zien hoe mensen dingen kunnen ophangen aan iets dat boven of buiten hen staat. Mijn voorstellingen zijn een voortdurende zoektocht, alleen deed ik het nog nooit zo letterlijk als met *Bidboek*.”

Op vrijdag 16 september brengt Elena Peeters op vraag van Hof Zevenbergen de voorstelling in de Sint-Pancratiuskerk in Ranst. „Ook de eerdere voorstellingen in Oostende, Tongeren en Borgloon vonden plaats in een kerk. Dat is essentieel. Het stuk is gemaakt om op te voeren in een kerk. Het geeft een extra dimensie om als vrouw vooraan te staan, daar waar normaal een man staat”, besluit Elena Peeters.

Meer op www.gewoonslak.be/bidboek.

Broodnodige aandacht

Filip CEULEMANS

De kerkgemeenschap viert nog tot 4 oktober de Scheppingsperiode. Daarin wordt aandacht gevraagd voor de natuur en voor de aarde die we bevolken. Door corona en de oorlog in Oekraïne is de aandacht voor de klimaat- en milieuproblematiek naar de achtergrond verschoven. Ten onrechte, want de tijd dringt. Gepensioneerd leerkracht Bert Mariën vindt het dan ook belangrijk om als vrijwilliger jongeren milieueducatie bij te brengen. Hij doet dat met hart en ziel in het Provinciaal Instituut voor Milieu Educatie (PIME), gelegen aan de oevers van de Nete op de grens tussen Lier en Duffel. Blijkbaar is de urgentie van de kwestie ook doorgedrongen tot scholen, want om te kunnen voldoen aan de groeiende vraag naar milieueducatie, is het PIME dringend op zoek naar vrijwilligers die in Bert Mariëns voetstappen willen treden.

© Britt Guns